

Publicerad 2021-07-14 09:51 av the wildcat

Eget foto

Oasen

då jag kröp genom öknen

blind av solen

det enda jag hörde var din röst

det enda som gav mig tröst

ofta spelade solen mig spratt

förvandlade dag till natt

stjärnorna om natten mig väckte

de tände vad solen släckte

hoppet och rösten din höll min hand

hela vägen för att nå fram

varje gång jag föll i öknens sand

tills jag fann vårt Samarkand

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the wildcat med Poeter.se id #102214 innehar upphovsrätten